

Bekendtgørelse om mærkning m.v. af fødevarer

I medfør af § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 40, § 49, og § 60 stk. 3 og stk. 4, i lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer (fødevareloven) fastsættes:

Afsnit I

Bekendtgørelsens område og udformning af mærkningen

Kapitel 1

Bekendtgørelsens område

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter mærkning og markedsføring af fødevarer bestemt til salg inden for De Europæiske Fællesskaber, jf. dog afsnit V om sundheds- og identifikationsmærkning.

Stk. 2. Reglerne i denne bekendtgørelse kan dog fraviges, hvis fødevarer bestemt til salg inden for De Europæiske Fællesskaber er mærket i overensstemmelse med de regler, der gælder i bestemmelseslandet.

§ 2. Bekendtgørelsens afsnit III gælder ikke for fødevarer, der er omfattet af EF's handelsnormer for æg. Dog gælder § 38 for hønseæg.

Stk. 2. De af stk. 1 omfattede fødevarer skal dog mærkes med anvendte tilsætningsstoffer, jf. kap. 6 og allergene ingredienser, jf. bilag 5.

Stk. 3. Ud over mærkningsreglerne i denne bekendtgørelse kan der være fastsat supplerende eller erstattende regler i anden lovgivning.

Kapitel 2

Mærkningens udformning

§ 3. Mærkning i henhold til denne bekendtgørelse skal være

1) let læselig,

2) klart synlig,

3) uudslettelig og

4) anført på dansk eller på andre sprog, der kun ved uvæsentlige forskelle i stavning adskiller sig fra dansk. Ved levering til udenlandske skibe eller fly kan

mærkningen dog være udfærdiget på et af nationalstatens officielle sprog eller på engelsk.

Afsnit II

Lotmærkning

§ 4. Fødevarer skal være mærket med oplysning om, hvilket fødevarerparti de tilhører.

Stk. 2. Ved et fødevarerparti forstås i denne bekendtgørelse en række salgsheder, der er fremstillet, tilvirket eller pakket under praktisk taget ens omstændigheder.

Stk. 3. Den, der fremstiller, tilvirker eller pakker en fødevarer, eller den forhandler inden for De Europæiske Fællesskaber, der først sælger den, foretager afgrænsningen af fødevarerpartiet og mærkningen i henhold til stk. 1.

§ 5. Oplysningen skal indledes med bogstavet »L«.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 bortfalder, hvis oplysningerne klart adskiller sig fra de øvrige mærkningsoplysninger.

§ 6. § 4, stk. 1, finder ikke anvendelse på:

1) Landbrugsprodukter, der fra bedriftens område og ferske fisk og ferske fiskevarer, der fra et fiskefartøj

a) sælges eller leveres til oplagrings-, påfyldnings- eller emballeringssteder,

b) transporteres til producentorganisationer eller

c) afhentes med henblik på umiddelbart at indgå i en tilberednings- eller forarbejdningsproces.

2) Ikke-færdigpakkede fødevarer i detailforretninger.

3) Fødevarer i emballager og beholdere, hvis største overflade er mindre end 10 cm².

4) Konsumis i individuelle portioner, hvis oplysningen gives på gruppeemballagen.

§ 7. § 4, stk. 1, finder ikke anvendelse på fødevarer, som er mærket med dato for mindste holdbarhed eller sidste anvendelsesdato, hvis datoen er anført ukodet og mindst omfatter dag og måned i nævnte rækkefølge.

§ 8. Mærkningsoplysningerne skal være anbragt på emballagen, og for så vidt angår færdigpakkede fødevarer på færdigpakningen eller en vedhæftet etiket.

Stk. 2. Hvis det ikke er muligt på ikke-færdigpakkede fødevarer at anbringe de oplysninger, der er nævnt i dette afsnit, skal disse anbringes i de ledsagende handelsdokumenter.

Afsnit III

Mærkning af færdigpakkede fødevarer

Kapitel 3

Bestemmelser for færdigpakkede fødevarer

§ 9. Ved færdigpakkede fødevarer forstås fødevarer, som før og uden direkte sammenhæng med salg er indesluttet i en indpakning, der er bestemt til først at brydes af forbrugerne eller storkøkkener som cateringvirksomheder, restauranter, kantiner og institutionskøkkener.

Stk. 2. *Stk. 1* gælder uanset, om indpakningen omslutter varen helt eller delvist, forudsat at indholdet ikke kan ændres, uden at indpakningen åbnes eller ændres.

§ 10. Færdigpakkede fødevarer skal mærkes med følgende oplysninger:

- 1) Producentens navn m.v. og oprindelsessted, jf. kapitel 4,
- 2) varebetegnelse, jf. kapitel 5,
- 3) angivelse af ingredienser, jf. kapitel 6, herunder mærkning med oplysning om indhold af de allergene ingredienser, der er angivet i bilag 5,
- 4) mængdeangivelse af ingredienser, jf. kapitel 7,
- 5) alkoholindhold, jf. kapitel 8,
- 6) nettoindhold, jf. kapitel 9,
- 7) holdbarhedsangivelser samt særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter, jf. kapitel 10,
- 8) evt. supplerende bestemmelser for dybfrosne fødevarer, jf. kapitel 11,
- 9) evt. supplerende bestemmelser for kød og kødvarer, jf. kapitel 12,
- 10) evt. supplerende bestemmelser for fisk og fiskevarer, jf. kapitel 13 og

11) koffeinindhold, jf. kapitel 14.

Stk. 2. Det er tilstrækkeligt at anføre oplysninger om allergene ingredienser jf. stk. 1, nr. 3, samt varebetegnelse, nettoindhold og holdbarhed for:

- 1) Færdigpakkede fødevarer, hvis største overflade er mindre end 10 cm², og
- 2) glasflasker beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave.

Stk. 3. Ud over mærkningsreglerne i dette afsnit er der fastsat supplerende og erstattende regler i andre afsnit i denne bekendtgørelse, og der kan være fastsat supplerende eller erstattende regler i anden lovgivning.

§ 11. Ud over bestemmelserne i § 3 skal mærkning i henhold til dette afsnit være anført på et iøjnefaldende sted.

Stk. 2. Oplysninger om varebetegnelse, alkoholindhold, nettoindhold og holdbarhedsdato skal være anført i samme synsfelt. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, som er nævnt i § 10, stk. 2.

§ 12. Mærkningsoplysningerne på færdigpakkede fødevarer skal være anbragt på færdigpakningen eller på en vedhæftet etiket.

Stk. 2. Det er dog tilstrækkeligt at anføre mærkningsoplysningerne i de relevante handelsdokumenter, når

- 1) en færdigpakket fødevarer bringes i handlen i et tidligere led end detaileddet, og salget ikke sker til storkøkkener som cateringvirksomheder, restauranter, kantiner og institutionskøkkener, eller
- 2) en færdigpakket fødevarer er bestemt til levering til storkøkkener som cateringvirksomheder, restauranter, kantiner og institutionskøkkener, hvor den skal tilberedes, bearbejdes, deles eller snittes.

Stk. 3. Hvis mærkningsoplysningerne angives som nævnt i stk. 2, skal

- 1) handelsdokumenterne enten ledsage de pågældende fødevarer eller være fremsendt før leveringen eller samtidig med denne og
- 2) oplysningerne om producentnavn, varebetegnelse, holdbarhedsdato og evt. opbevaringsforskrift anføres på den yderste emballage, i hvilken fødevarerne præsenteres ved markedsføring.

Kapitel 4

Producentnavn m.v. og oprindelsessted

§ 13. Færdigpakkede fødevarer skal være mærket med oplysning om navn eller firmanavn og adresse på én af følgende:

- 1) producenten,
- 2) pakkevirksomheden eller
- 3) en forhandler, der er etableret inden for De Europæiske Fællesskaber.

§ 14. Færdigpakkede fødevarer skal være mærket med oplysning om fødevarernes oprindelsessted, hvis en udeladelse af oplysning herom vil kunne vildlede forbrugeren.

Kapitel 5

Varebetegnelse

§ 15. Færdigpakkede fødevarer skal være mærket med oplysning om varebetegnelse.

Stk. 2. Ved varebetegnelse forstås den betegnelse, som i EF-retsakter er fastsat for fødevareren. I mangel af EF-bestemmelser er en fødevareres varebetegnelse den betegnelse, der er fastsat i lovgivningen. Fastsætter lovgivningen ikke en betegnelse, benyttes den betegnelse, som sædvanligvis anvendes for fødevareren i den medlemsstat, hvor fødevareren afsættes (afsætningsstaten). Findes der ikke en almindeligt kendt betegnelse, skal der benyttes en beskrivende betegnelse, som er egnet til at identificere fødevareren.

Stk. 3. Det er ligeledes tilladt at anvende den varebetegnelse, hvorunder varen lovligt fremstilles og afsættes i den medlemsstat, hvor fødevareren produceres (producentstaten). Hvis denne betegnelse og de øvrige oplysninger, der skal angives efter dette afsnit, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugeren kan gøre sig bekendt med fødevarerens egentlige art og skelne det fra andre fødevarer, som den kan forveksles med, skal varebetegnelsen dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen.

Stk. 4. Producentstatens varebetegnelse kan dog ikke anvendes i afsætningsstaten, hvis den pågældende fødevarer med hensyn til sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra den fødevarer, der er kendt under denne betegnelse i afsætningsstaten, at beskrivende oplysninger i følge stk. 3, ikke sikrer korrekt oplysning af forbrugeren.

Stk. 5. Et fabrikationsmærke, varemærke eller fantasinavn kan ikke træde i stedet for varebetegnelsen.

§ 16. Varebetegnelsen skal omfatte eller ledsages af en oplysning om fødevarens fysiske tilstand eller den særlige behandling, som fødevareren har været underkastet (f.eks. i pulverform, frysetørret, koncentreret, røget), hvis en udeladelse af særlig oplysning herom vil kunne skabe tvivl hos køberen.

Kapitel 6

Angivelse af ingredienser

§ 17. Færdigpakkede fødevarer skal i en ingrediensliste være mærket med oplysning om samtlige ingredienser, som indgår i fødevareren på fremstillingstidspunktet.

Stk. 2. Ved ingrediens forstås ethvert stof, herunder tilsætningsstoffer, jf. for begrebets definition bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer, som anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i den færdige vare, eventuelt i ændret form. Hvis en ingrediens i en fødevarer selv er fremstillet af flere ingredienser, anses disse som ingredienser i den pågældende fødevarer.

Stk. 3. Som ingredienser betragtes ikke

- 1) Bestanddele i en ingrediens, som under fremstillingsprocessen midlertidigt adskilles for derefter atter at tilsættes i en mængde, der ikke overstiger den oprindelige.
- 2) Stoffer, der anvendes i nødvendige doser som opløsningsmiddel eller bærestof for tilsætningsstoffer og aromagivende bestanddele.
- 3) Tilsætningsstoffer, der udelukkende er til stede, fordi stoffet forefandt i én eller flere ingredienser, der medgår ved fremstillingen af den pågældende fødevarer, og stoffet ikke har nogen teknologisk funktion eller ernæringsmæssig værdi i den færdige fødevarer.
- 4) Tilsætningsstoffer, der anvendes som tekniske hjælpestoffer, jf. for begrebets definition bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer.
- 5) Emballagegasser i fødevarer, hvis holdbarheden er forlænget ved brug af disse stoffer. Færdigpakningen skal forsynes med oplysningen »Pakket i beskyttende atmosfære«.
- 6) Farvestoffer anvendt til kontrolmærkning og anden obligatorisk mærkning.
- 7) Stoffer, der ikke er tilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som tekniske hjælpestoffer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form.

Stk. 4. Uanset stk. 3, nr. 2, 3, 4 og nr. 7, betragtes ethvert stof, der er anvendt ved fremstillingen af en fødevare, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form, og som hidrører fra ingredienser, der er anført i bilag 5, som en ingrediens, og skal angives på mærkningen med en klar henvisning til navnet på den ingrediens, som det hidrører fra.

§ 18. Der stilles følgende krav til ingredienslisten:

- 1) Oplysningerne skal indledes med en angivelse, hvori ordet »ingredienser« indgår,
- 2) de enkelte ingredienser skal angives i rækkefølge efter faldende vægt beregnet som indgående vægt, og
- 3) ingredienserne skal angives ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i §§ 15 og 16.

Stk. 2. I stedet for den specifikke betegnelse, jf. stk. 1, nr. 3, kan én af de i bilag 1, nævnte kategorier anvendes. Enhver ingrediens, der er anvendt ved fremstillingen af en fødevare og stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form, og som er anført i bilag 5, eller hidrører fra en ingrediens, der er anført i bilag 5, skal dog angives på mærkningen med en klar henvisning til denne ingrediens navn, medmindre varebetegnelsen klart henviser til ingrediensens navn.

Stk. 3. Tilsat vand og flygtige ingredienser skal anføres i opstillingen efter deres vægt i den færdige vare. Den mængde vand, der er tilsat som ingrediens, bestemmes ved fra den færdige vares samlede nettoindhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Hvis mængden af tilsat vand ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren, kan angivelse af dette vand udelades.

§ 19. Færdigpakkede fødevarer, hvori der er anvendt tilsætningsstoffer, skal mærkes med følgende oplysninger i nævnte rækkefølge:

- 1) Tilsætningsstoffets kategori.
 - a) Ved angivelse af kategori skal de kategorier, som er anført i bilag 2, anvendes.
 - b) Hvis et tilsætningsstof henhører under flere kategorier, angives den kategori, der svarer til stoffets hovedfunktion i fødevaren.
 - c) Hvis et tilsætningsstof ikke opfylder nogen af de kategorier, som er anført i bilag 2, skal det alene angives ved den specifikke betegnelse eller EØF-nummeret, jf. dog § 13, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 22 af 11. januar 2005 om tilsætningsstoffer til fødevarer.

2) Tilsætningsstoffets specifikke betegnelse eller EØF-nummer, jf. Positivlisten.

3) Næringsstoffer kan angives ved næringsstoffebetegnelsen i stedet for den betegnelse, som er nævnt i nr. 2, jf. Positivlisten.

§ 20. Bestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 2, om angivelse i rækkefølge efter faldende vægt kan fraviges for følgende ingredienser:

1) Ingredienser, som anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen. Disse ingredienser kan angives i listen efter deres vægt før koncentrationen eller tørringen.

2) Ingredienserne i koncentrerede eller tørrede fødevarer, som skal tilsættes vand. Disse kan angives efter det mængdeforhold, hvori de findes i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »ingredienser i det rekonstituerede produkt« eller »ingredienser i det forbrugsklare produkt«.

3) Frugter, grønsager eller svampe, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, og hvis mængdeforhold kan variere, når de anvendes blandet som ingredienser i en fødevarer, kan i ingredienslisten grupperes under betegnelsen »frugt«, »grønsager« eller »svampe« efterfulgt af angivelsen »i variabelt mængdeforhold« umiddelbart efterfulgt af en opregning af de pågældende frugter, grønsager eller svampe. Blandingen indplaceres i ingredienslisten efter de anvendte frugters, grønsagers eller svampes samlede vægt.

4) Ingredienserne i krydderi- og krydderurteblandinger, hvoraf ingen del vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel. Disse kan anføres i en anden rækkefølge, forudsat at ingredienslisten ledsages af oplysningen »i variabelt mængdeforhold«.

5) Ingredienser, der udgør mindre end 2% af færdigvaren, kan anføres i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser.

6) Ingredienser, der svarer til hinanden eller kan erstatte hinanden, og som kan anvendes til fremstilling eller tilberedning af en fødevarer uden at ændre sammensætning, art eller opfattet værdi, og som udgør mindre end 2 % af færdigvaren, kan angives i ingredienslisten med angivelsen »indeholder . og/eller .«, hvis mindst en af højst to ingredienser forekommer i færdigvaren. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på tilsætningsstoffer og de allergene ingredienser, der er anført i bilag 5.

§ 21. Der kræves ingen ingrediensangivelse for følgende fødevarer:

1) Frisk frugt og friske grønsager, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde.

2) Vand, hvortil der alene er tilsat carbondioxid, og hvor tilsætningen af carbondioxid fremgår af varebetegnelsen.

3) Eddike fremstillet ved gæring, hvis den udelukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og der ikke er tilsat nogen anden ingrediens.

4) Ost, smør, fermenteret mælk eller fløde, hvis der ikke er tilsat andre ingredienser end mælkeprodukter, enzymer og kulturer af mikroorganismer, der er nødvendige for fremstillingen, og det salt, som er nødvendigt til fremstilling af anden ost end frisk ost og smelteost.

5) Drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol. Denne undtagelse gælder ikke for tilsætningsstoffer og de oplysninger om indhold af allergene ingredienser, der kræves i henhold til § 10, stk. 1, nr. 3. Mærkningen med allergene ingredienser skal omfatte ordet »indeholder« efterfulgt af navnet på den eller de pågældende allergene ingredienser. Angivelsen er dog ikke nødvendig, når ingrediensens specifikke navn allerede indgår i ingredienslisten eller i betegnelsen for drikkevaren.

6) Varer, der består af en enkelt ingrediens, hvis varebetegnelsen er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen.

Stk. 2. Uanset stk. 1, nr. 1-4 og stk. 1, nr. 6, angives enhver ingrediens, der er anvendt ved fremstillingen af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form, og som er anført i bilag 5, eller hidrører fra en ingrediens, der er anført i bilag 5, på mærkningen med en klar henvisning til denne ingrediens navn, med mindre varebetegnelsen klart henviser til denne ingrediens.

Stk. 3. Der kræves ingen ingrediensangivelse for:

1) Vand, der under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens.

2) Vand i en lage, der sædvanligvis ikke fortæres.

§ 22. Der kræves ingen ingrediensangivelse for fødevarer, der både fremstilles, pakkes og udbydes til salg i samme detailforretning, hvis

1) forretningen på forlangende oplyser, hvilke ingredienser der er anvendt i fødevaren,

2) færdigpakningen for fødevarer, hvor der er anvendt tilsætningsstoffer, forsynes med oplysningen »Tilsætningsstoffer anvendt«, og

3) forretningen på forlangende udleverer en fortegnelse over de tilsætningsstoffer, der er anvendt i fødevaren.

§ 23. En sammensat ingrediens kan anføres i ingredienslisten ved sin betegnelse, hvis denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og placeres i ingredienslisten efter sin samlede vægt i produktet forudsat, at angivelsen umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.

Stk. 2. Den i stk. 1 omtalte opregning af indgående ingredienser kan dog udelades,

1) når sammensætningen af en sammensat ingrediens er fastsat i gældende fællesskabsregler, og den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2 % af færdigvaren. Denne undtagelse gælder dog ikke for tilsætningsstoffer,

2) når den sammensatte ingrediens er en fødevarer, hvortil der ikke kræves en ingrediensangivelse og

3) for sammensatte ingredienser, der består af krydderi- og/eller krydderurteblandinger, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren. Denne undtagelse gælder dog ikke for tilsætningsstoffer.

Stk. 3. Uanset stk. 2, nr. 1, 2 og 3, angives enhver ingrediens, der er anvendt ved fremstillingen af en fødevarer og stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form, og som er anført i bilag 5, eller hidrører fra en ingrediens, der er anført i bilag 5, på mærkningen med en klar henvisning til ingrediensens navn, medmindre varebetegnelsen klart henviser til denne ingrediens.

§ 24. Færdigpakkede fødevarer, der er tilsat et tilsætningsstof i form af et næringsstof, skal mærkes med oplysning om det samlede indhold af det pågældende næringsstof efter tilsætningen. Denne oplysning skal gives adskilt fra og som supplement til ingredienslisten, f.eks. i en næringsdeklaration.

§ 25. For færdigpakkede fødevarer, der indeholder ét eller flere sødestoffer, skal varebetegnelsen være ledsaget af angivelsen: »Indeholder sødestof(fer)«.

Stk. 2. For fødevarer, der både er tilsat sukker og indeholder ét eller flere sødestoffer, skal varebetegnelsen være ledsaget af angivelsen: »Indeholder sukker og sødestof(fer)«.

Stk. 3. Fødevarer, der indeholder aspartam, eller aspartam-acesulfat, skal mærkes med angivelsen: »Indeholder en phenylalaninkilde«.

Stk. 4. Fødevarer, der indeholder over 10 pct. polyoler, skal mærkes med angivelsen: »Overdreven brug kan virke afførende«.

§ 26. Konfekturprodukter, der indeholder fra 5 pct. til 8 pct. ammoniumchlorid, skal være forsynet med oplysningen »Voksenlakrids - ikke børnelakrids« eller »Voksenbolche - ikke børnebolche«.

Stk. 2. Konfekturprodukter eller drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsaltet heraf som følge af tilsætning af et eller begge af disse stoffer eller lakridsplanten Glycyrrhiza i en koncentration over de i bilag 6 angivne, skal mærkes som angivet i bilag 6.

§ 27. Færdigpakkede fødevarer, hvori der er anvendt én eller flere aromaer, skal mærkes med oplysning herom i ingredienslisten ved angivelsen »aroma(er)« eller ved en mere specifik definition eller en beskrivelse af aromaen, jf. § 66 og bekendtgørelse om aromaer m.m., der må anvendes til fødevarer.

Stk. 2. Uanset stk. 1, angives quinin og/eller koffein, der anvendes som aroma ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, ved deres specifikke navn i ingredienslisten umiddelbart efter betegnelsen »aroma«.

Kapitel 7

Mængdeangivelse af ingredienser

§ 28. Færdigpakkede fødevarer skal være mærket med oplysning om mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser

- 1) indgår i varebetegnelsen eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med varebetegnelsen,
- 2) fremhæves i mærkningen ved ord, billeder eller anden grafisk fremstilling eller
- 3) er væsentlig for at karakterisere en fødevarer og adskille den fra varer, som den ellers kan forveksles med på grund af sin varebetegnelse eller sit udseende.

Stk. 2. Mængden angives ved den procentdel, ingrediensen eller ingredienserne udgjorde på fremstillingstidspunktet. Denne angivelse anføres enten i varebetegnelsen, i umiddelbar nærhed af denne eller i forbindelse med den pågældende ingrediens.

§ 29. § 28 finder ikke anvendelse, hvis der er tale om en ingrediens eller kategori af ingredienser,

- 1) hvis mængde i forvejen skal angives i medfør af fællesskabsbestemmelser,

- 2) hvis bestemte mængde er fastlagt i specifikke fællesskabsbestemmelser, uden at mængden skal angives i mærkningen,
- 3) hvis drænede nettovægt er angivet i overensstemmelse med § 33,
- 4) der anvendes i små mængder til aromatisering,
- 5) i frugt- og grønsagsblandinger, hvor ingen frugt eller grønsag vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel,
- 6) i krydderi- og krydderurteblandinger, hvor ingen del vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, eller
- 7) som, selv om den figurerer i varebetegnelsen, ikke vil være afgørende for forbrugerens valg, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner fødevaren, eller adskiller den fra lignende fødevarer.

§ 30. § 28, stk. 1, nr. 1 og 2, finder ikke anvendelse, hvis angivelsen »I indeholder sødestof(fer)« eller »I indeholder sukker og sødestof(fer)« ledsager varebetegnelsen for en fødevare, jf. § 25.

Stk. 2. § 28, stk. 1, nr. 1 og 2, finder ikke anvendelse på angivelser om tilsætning af vitaminer og mineraler, når disse stoffer angives i forbindelse med en næringsdeklaration.

§ 31. Som undtagelse fra princippet i § 28, stk. 2, første punktum, gælder bestemmelserne i stk. 2 til 6.

Stk. 2. For fødevarer, der har undergået væsketab efter varmebehandling eller lignende behandling, skal der angives den mængde (de mængder), som indgår i fødevaren på fremstillingstidspunktet, beregnet i forhold til den færdige vare. Mængden angives i procent.

Stk. 3. Hvis mængden af den angivne ingrediens eller den samlede mængde af alle angivne ingredienser i fødevaren, angivet efter stk. 2, overstiger 100 pct., skal procentangivelsen dog erstattes med en vægtangivelse for ingrediensen. Der angives hvilken mængde (hvilke mængder), der er anvendt ved tilberedningen af 100 g af færdigvaren.

Stk. 4. Mængden af flygtige ingredienser angives efter deres vægt i færdigvaren.

Stk. 5. Mængden af ingredienser, som anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstrueres under fremstillingen, kan angives efter deres vægt før koncentrerings- eller tørringen.

Stk. 6. Ingredienserne i koncentrerede eller tørrede fødevarer, som skal tilsættes vand, kan angives efter deres mængde i det rekonstituerede produkt.

Kapitel 8

Angivelse af alkoholindhold

§ 32. Færdigpakkede drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, skal være mærket med oplysning om det virkelige alkoholindhold.

Stk. 2. Tallet for alkoholindholdet skal angives med højst én decimal. Det skal efterfølges af symbolet »% vol«. Udtrykket »alkohol«, eventuelt forkortet til »alk.«, kan sættes foran.

Stk. 3. Alkoholbestemmelse og tilladte tolerancer fremgår af bilag 3.

Kapitel 9

Nettoindhold

§ 33. Færdigpakkede fødevarer skal være mærket med oplysning om nettoindhold. Dette skal angives i nettovolumen for flydende varer og i nettovægt for andre varer angivet efter det metriske system.

Stk. 2. Hvis en fødevarer i fast form findes i en lage, skal fødevarens drænedede nettovægt tillige angives. Dette gælder dog kun, hvis lagen er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke er afgørende for købet.

Stk. 3. Ved lage forstås i denne bestemmelse vand, eddike, vandige opløsninger af salt, sukker eller andre stoffer samt frugt- eller grønsagssaft, for så vidt angår frugt eller grønsager.

Stk. 4. Begrebet lage omfatter ligeledes de ovenfor nævnte stoffer i frossen og dybfrossen stand og blandinger heraf.

§ 34. Hvis en færdigpakning består af to eller flere enkelte færdigpakninger indeholdende samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse angivelser er dog ikke nødvendige, hvis det samlede antal enkeltpakninger er klart synlige og let tællelige udefra, og hvis angivelsen af nettoindholdet er klart synlig udefra på mindst én af enkeltpakningerne.

Stk. 2. Hvis en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsenheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger.

§ 35. Angivelse af nettoindhold kan udelades for

- 1) fødevarer, hvor der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, og som sælges stykvis,
- 2) fødevarer, hvis nettoindhold er under 5 g eller 5 ml. Denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter og
- 3) færdigpakkede sukkerprodukter, omfattet af bekendtgørelse om visse former for sukker, hvis nettoindhold er under 20 g.

Kapitel 10

Holdbarhedsangivelser samt særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter

§ 36. Færdigpakkede fødevarer skal være mærket med oplysning om datoen for holdbarhed.

Stk. 2. Ved datoen for en fødevarers holdbarhed forstås den dato, til og med hvilken fødevareren bevarer sine specifikke egenskaber under de rette opbevaringsforhold.

Stk. 3. Færdigpakkede fødevarer, der er mærket med angivelse af sidste salgsdag, mindst holdbar til eller lignende, må ikke ommærkes med forlænget frist, ompakkes eller efter fristens udløb sælges i pakningen.

Stk. 4. Fødevareregionen kan i særlige tilfælde tillade, at færdigpakkede fødevarer, omfattet af stk. 3, ompakkes eller ommærkes med forlænget frist.

§ 37. Det er for fødevarer

- 1) med en holdbarhed på under 3 måneder tilstrækkeligt at angive dag og måned,
- 2) med en holdbarhed på over 3 måneder, men ikke over 18 måneder, tilstrækkeligt at angive måned og år, og
- 3) med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.

Stk. 2. Holdbarhedsdatoen skal angives ved

- 1) »Mindst holdbar til «, hvis datoen indeholder en angivelse af dagen,
- 2) »Mindst holdbar til og med « i andre tilfælde eller

3) »Sidste anvendelsesdato « for fødevarer, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 ledsages af enten selve datoen eller en henvisning til det sted på pakningen, hvor datoen er anført. Datoen skal omfatte en ukodet angivelse af dag, måned og år i den nævnte rækkefølge.

§ 38. For hønseæg er datoen for mindste holdbarhed højst 28 dage efter lægningen. Holdbarhedsdatoen for hønseæg angives som »Mindst holdbar til «, jf. § 37, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Hønseæg kan mærkes med sidste salgsfrist. Denne skal angives som »Sidste salgsdato: «. Datoen skal omfatte en ukodet angivelse af dag, måned og år i den nævnte rækkefølge. Sidste salgsfrist skal for hønseæg svare til datoen for mindste holdbarhed minus 7 dage.

§ 39. Holdbarhedsoplysningerne skal suppleres med opbevaringsforskrifter, hvis det er nødvendigt for at sikre, at den anførte holdbarhed kan overholdes.

Stk. 2. De fødevarer, som er nævnt i § 37, stk. 2, nr. 3, skal altid ledsages af opbevaringsforskrifter.

§ 40. Angivelse af holdbarhedsdato kan undlades for følgende fødevarer:

1) Frisk frugt og friske grønsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter såsom skud af bælgfrugter.

2) Bageri- eller konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt forbruges inden 24 timer efter fremstillingen.

3) Vine, hedvine, mousserende vine, aperitifvine, frugtvine og mousserende frugtvine.

4) Drikkevarer med en volumenprocent alkohol på 10 eller derover.

5) Eddike.

6) Salt.

7) Sukker i fast form og konfektprodukt, der næsten udelukkende består af aromatiserede eller farvede sukkerarter.

8) Alkohol frie læskedrikke, frugtsaft, frugtnektar og alkoholholdige drikkevarer i individuelle beholdere på mere end 5 liter, som skal leveres til storkøkkener som cateringvirksomheder, restauranter, kantiner og institutionskøkkener.

9) Tyggegummi og lignende tyggeprodukter.

10) Konsumis i individuelle portioner.

§ 41. Mærkningen skal omfatte en brugsanvisning, hvis en udeladelse heraf vil kunne indebære, at den pågældende fødevarer ikke anvendes på rette måde.

Kapitel 11

Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakkede dybfrosne fødevarer

§ 42. Færdigpakkede dybfrosne fødevarer, jf. for begrebets definition bekendtgørelse om dybfrosne levnedsmidler, skal mærkes med følgende oplysninger:

- 1) varebetegnelsen suppleres med oplysningen »Dybfrossen«,
- 2) »Må ikke nedfryses igen efter optøning« og
- 3) datoen for mindste holdbarhed ledsages af det tidsrum, i hvilket fødevareren kan opbevares af modtageren, og af angivelsen af opbevaringstemperatur eller krav til opbevaringsudstyr.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for konsumis.

Kapitel 12

Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakket kød og færdigpakkede kødvarer

§ 43. Færdigpakket hakket kød og tilberedt kød fremstillet af hakket kød, jf. for begrebernes definitioner i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer, som er fremstillet og pakket i detailvirksomheder skal være mærket med oplysning om hakningstidspunkt. Hakningstidspunktet angives ved dato og klokkeslæt.

Kapitel 13

Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakkede fisk og fiskevarer

§ 44. Varebetegnelsen for sølaks skal omfatte eller ledsages af oplysningen »Lakseerstatning« eller en oplysning om, hvilken fiskeart produktet indeholder.

§ 45. Færdigpakket fiskefars og hakket fiskekød skal være mærket med oplysning om hakningstidspunkt. Hakningstidspunktet angives ved dato og klokkeslæt.

Kapitel 14

Angivelse af coffeinindhold

§ 46. Drikkevarer, herunder drikkevarer hvortil der i henhold til » Bekendtgørelse om begrænsning af salg og anvendelse af visse farlige kemiske stoffer og produkter til specielt angivne formål B19970104205 « er givet tilladelse til at tilsætte coffein, skal i samme synsfelt som drikkevarens varebetegnelse mærkes med angivelsen »Højt coffeinindhold«, hvis

1) drikkevaren er bestemt til forbrug uden yderligere forarbejdning eller tilberedning end rekonstituering af et koncentreret eller tørret produkt, og

2) drikkevaren indeholder mere coffein end 150 mg/l, uanset kilden.

Stk. 2. Angivelsen skal, i parentes, efterfølges af en angivelse af coffeinindholdet angivet i mg/100 ml.

Stk. 3. Stk. 1, finder ikke anvendelse på drikkevarer fremstillet af kaffe, te, kaffeekstrakt eller teekstakt, hvis varebetegnelse indeholder ordet »kaffe« eller »te«.

Afsnit IV

Mærkning af engroseballager

Kapitel 15

Mærkning af engroseballager med dybfrosne fødevarer

§ 47. Dybfrosne engroseballerede fødevarer, jf. for begrebets definition [bekendtgørelse om dybfrosne fødevarer](#), skal mærkes med følgende oplysninger:

1) Varebetegnelsen suppleret med oplysningen »Dybfrossen«.

2) Nettoindhold udtrykt i nettovægt.

3) Navn eller firmanavn og adresse på

- a) producenten,
- b) pakkevirksomheden eller
- c) en forhandler, der er etableret inden for De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for konsumis.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte oplysninger skal være anbragt på emballagen, beholderen eller pakningen eller på en etiket fastgjort herpå.

Kapitel 16

Mærkning af engrosemballager med fisk og fiskevarer

§ 48. Mærkningsoplysningerne i henhold til dette kapitel skal være anbragt på engrosemballagen.

Stk. 2. Hvis det ikke er muligt at anbringe mærkningsoplysningerne på engrosemballagen, skal de anbringes i de relevante handelsdokumenter.

§ 49. Engrosemballerede fiskevarer skal være mærket med oplysning om varebetegnelse.

§ 50. Engrosemballage til færdigpakkede ferske fisk og fiskevarer skal være mærket med oplysning om en højeste opbevaringstemperatur på 2 grader C.

Stk. 2. Engrosemballage til færdigpakkede letkonserverede fisk og fiskevarer skal være mærket med oplysning om en højeste opbevaringstemperatur på 5 grader C eller lavere.

§ 51. Engrosemballerede fiskevarer skal være mærket med oplysning om fremstillings- eller pakkedatoen. I stedet for datoen kan angives en kode, som skal kunne læses af modtageren og tilsynsmyndigheden.

Stk. 2. Hvis engrosemballerede fiskevarer er mærket med holdbarhedsdato, må varen ikke, f.eks. i forbindelse med ompakning i anden emballage, ommærkes med forlænget frist. Endvidere må varen ikke efter fristens udløb sælges i den pågældende engrosemballage.

Afsnit V

Sundheds- og identifikationsmærkning

§ 52. Animalske fødevarer, som er fremstillet på virksomheder omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004

om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer, men som ikke må mærkes med identifikationsmærke som foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning, eller som ikke må mærkes med sundhedsmærke som foreskrevet i artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, skal i de tilfælde, der fremgår af nr. 1 og nr. 2, i stedet mærkes med det nationale mærke i overensstemmelse med § 54:

1) Dyr, der er nødslagtet uden for slagteriet, jf. bilag III, afsnit I, kapitel VI, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer, og som godkendes af embedsdyrlægen.

2) Svinekød, der er undersøgt for tilstedeværelse af trikiner ved brug af trikinoskop-metoden, og som godkendes af embedsdyrlægen.

§ 53. Færdigpakket hakket kød, jf. definitionen af hakket kød i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer, fremstillet og pakket på engrosvirksomheder omfattet af forordningen, hvor kødet ikke er mærket i overensstemmelse med kravene i overgangsbestemmelserne til samme forordning med hensyn til oplysning om fedtindhold og bindevæv/kødproteinforholdet, skal mærkes med det nationale mærke i overensstemmelse med § 54.

Stk. 2. Det hakkede kød, mærket med det nationale mærke, skal desuden mærkes med oplysning om fedtprocenten, der skal være angivet som enten faktisk fedtprocent eller et interval, inden for hvilket fedtprocenten ligger.

§ 54. Det nationale mærke skal udformes som et cirkulært mærke, hvor der øverst i cirklen er angivet virksomhedens autorisationsnummer, og nederst i cirklen tallet 1.

Stk. 2. Når det nationale mærke anvendes som sundhedsmærke, skal cirklen have en udvendig diameter på mindst 4,5 cm. og tallene i virksomhedens autorisationsnummer skal være mindst 0,8 cm høje og 1-tallet mindst 1,1 cm.

Stk. 3. Fødevarer mærket med det nationale mærke må kun afsættes på det danske marked og må ikke indgå i andre fødevarer, som senere afsættes uden for det danske marked.

§ 55. Fødevareregionen kan tillade, at identifikationsmærket materiale overføres fra en virksomhed til en anden virksomhed, og at denne anden virksomhed anvender det identifikationsmærkede materiale på betingelse af:

1) at produktionen af den pågældende fødevarer er ophørt på den virksomhed, hvis nummer er anført på det identifikationsmærkede materiale og

2) at værdien af det identifikationsmærkede materiale ikke er ubetydelig.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan højst gives for en periode på 7 måneder.

Afsnit VI

Øvrige bestemmelser om mærkning

Kapitel 17

Mærkning af tilsætningsstoffer

§ 56. Tilsætningsstoffer, jf. for begrebets definition i bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer, blandinger af tilsætningsstoffer samt blandinger af tilsætningsstoffer og fødevarer ingredienser, herunder halvfabrikata, der ikke er bestemt til salg til den endelige forbruger, skal være forsynet med følgende oplysninger:

1) Navn eller firmanavn og adresse på én af følgende:

a) producenten,

b) pakkevirksomheden eller

c) en forhandler, der er etableret inden for De Europæiske Fællesskaber.

2) Den specifikke betegnelse for de tilsætningsstoffer og fødevarer ingredienser, som forekommer i produktet. Betegnelsen for tilsætningsstoffer skal være den, der er

a) anvendt i afsnit B i Positivlisten,

b) fastlagt i forbindelse med anmeldelse efter bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer,

c) fastlagt i forbindelse med tilladelse efter bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer, eller,

d) hvis en betegnelse i medfør af litra a-c ikke findes, gives en beskrivelse af stoffet, der er så nøjagtig, at det kan skelnes fra stoffer, som det ellers kan forveksles med.

3) EØF-nummer, hvis der findes et sådant for de tilsætningsstoffer, som forekommer i produktet.

4) Én af følgende angivelser:

a) »Til brug i fødevarer/levnedsmidler«,

b) »Til fødevarer/levnedsmidler, begrænset anvendelse« eller

c) en specifik angivelse af formålet med anvendelsen af tilsætningsstoffet til fødevarer.

5) Oplysning om det procentvise indhold af hver bestanddel, hvis anvendelse i en fødevarer er underkastet mængdemæssige begrænsninger, eller fyldestgørende oplysninger om sammensætning, så køberen kan overholde gældende bestemmelser for fødevarer. Hvor den samme mængdemæssige begrænsning gælder for en kategori af bestanddele, hvad enten de anvendes alene eller sammen, kan det samlede procentvise indhold anføres som et enkelt tal.

6) Oplysning, som gør det muligt at identificere sendingen eller partiet.

7) Nettoindhold.

8) Brugsanvisning, hvis udeladelse heraf vil kunne indebære, at det pågældende tilsætningsstof ikke anvendes på rette måde.

9) Særlige opbevaringsforskrifter, hvis det er nødvendigt for at sikre, at tilsætningsstoffet opbevares korrekt.

Stk. 2. De enkelte tilsætningsstoffer og ingredienser i henhold til stk. 1, nr. 2, skal angives i rækkefølge efter faldende vægt på fremstillingstidspunktet.

Stk. 3. Hvis stofferne under E 407, E 407a og E 440 justeres med sukkerarter, skal det angives i tilknytning til nummeret eller betegnelsen.

§ 57. Tilsætningsstoffer, blandinger af tilsætningsstoffer samt blandinger af tilsætningsstoffer og fødevarer ingredienser, som er bestemt til salg til den endelige forbruger, skal være forsynet med følgende oplysninger:

1) De oplysninger, som er nævnt i § 56, stk. 1, nr. 1-4 og 6-9.

2) Dato for mindste holdbarhed, jf. kapitel 10.

§ 58. Søddestoffer, som sælges til bordbrug, skal, ud over kravene i § 57, være forsynet med følgende oplysninger:

1) Salgsbetegnelsen skal indeholde angivelsen »Sødestof til bordbrug på basis af « fulgt af navnet eller navnene på de sødestoffer, der indgår i produktet.

2) »Overdreven brug kan virke afførende«, hvis polyoler indgår.

3) »Indeholder en phenylalaninkilde«, hvis aspartam eller aspartam-acesulfamsalt indgår.

§ 59. Citrusfrugter, som er overfladebehandlet med de stoffer, der er nævnt i bilag 4, skal være forsynet med oplysningen »Overfladebehandlet«.

1) Ved engrossalg gives oplysningen på emballagen.

2) Ved detailsalg af færdigpakkede citrusfrugter gives oplysningen på færdigpakningen.

3) Ved detailsalg af ikke-færdigpakkede citrusfrugter gives oplysningen på et skilt eller lignende, der skal anbringes umiddelbart ved varen.

§ 60. Mærkningsoplysningerne i dette kapitel skal være anbragt på emballagen. På færdigpakkede fødevarer skal oplysningerne anbringes på færdigpakningen eller en vedhæftet etiket, jf. dog § 12.

Stk. 2. Mærkningsoplysninger nævnt i § 56 kan dog anføres i handelsdokumenterne, hvis oplysningen »Bestemt til fremstilling af fødevarer/levnedsmidler, ikke til detailsalg« anføres på emballagen. Handelsdokumenterne skal i disse tilfælde enten ledsage de pågældende varer eller være fremsendt før leveringen.

Stk. 3. Stk. 2 gælder ikke for følgende oplysninger:

1) den specifikke betegnelse for tilsætningsstoffer, jf. § 56, stk. 1, nr. 2,

2) EØF-nummer, jf. § 56, stk. 1, nr. 3,

3) nettoindhold, jf. § 56, stk. 1, nr. 7, og

4) særlige opbevaringsforskrifter, jf. § 56, stk. 1, nr. 9.

§ 61. Ekstraktionsmidler, jf. for begrebets definition bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer, skal på emballagen eller på en vedhæftet etiket være forsynet med følgende oplysninger:

1) Navn eller firmanavn og adresse på én af følgende:

a) producenten,

- b) pakkevirksomheden eller
 - c) en forhandler, der er etableret inden for De Europæiske Fællesskaber.
- 2) Den specifikke betegnelse i overensstemmelse med bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til fødevarer.
 - 3) En klar angivelse af, at produktet er af en kvalitet, der gør det egnet til anvendelse som ekstraktionsmiddel ved fremstilling af fødevarer eller fødevareingredienser.
 - 4) Oplysning, som gør det muligt at identificere sendingen eller partiet.
 - 5) Nettoindhold udtrykt i nettovolumen.
 - 6) Om nødvendigt særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter.

§ 62. De i § 61, nr. 1, 4, 5 og 6, nævnte oplysninger kan anføres i de relevante handelsdokumenter, hvis disse er køber i hænde senest samtidig med leveringen.

Kapitel 18

Mærkning af aromaer

§ 63. Aromaer, jf. for begrebets definition bekendtgørelse om aromaer m.m., der må anvendes til levnedsmidler, der sælges til anvendelse ved erhvervsmæssig tilvirkning af fødevarer, herunder halvfabrikata, skal på emballagen eller beholderen være forsynet med følgende oplysninger:

- 1) Navn eller firmanavn samt adresse på én af følgende:
 - a) producenten,
 - b) pakkevirksomheden eller
 - c) en forhandler, der er etableret inden for De Europæiske Fællesskaber.
- 2) Varebetegnelse: Enten ordet »Aroma« eller en mere specifik betegnelse eller beskrivelse af aromaen.
- 3) Angivelsen »Til fødevarer« eller en henvisning til den eller de fødevarer, som aromaen skal anvendes til.
- 4) En opregning i rækkefølge efter faldende vægt af de kategorier, som de tilstedeværende aromastoffer og aromapræparater tilhører. Opregningen skal

ske i henhold til kategoriopdelingen i bekendtgørelse om aromaer m.m., der må anvendes til levnedsmidler.

5) For aromaer, der er iblandet tilsætningsstoffer, der er nødvendige for at oplagre og anvende aromaer, eller produkter, der anvendes til opløsning og fortynding af aromaer, angives en opregning i rækkefølge efter faldende vægt af disse. Stofferne angives ved deres navn eller eventuelle nummer fastsat af De Europæiske Fællesskaber.

6) For så vidt angår bestanddele eller grupper af bestanddele, herunder stoffer, der er nævnt i bekendtgørelse om aromaer m.m., der må anvendes til levnedsmidler, der er undergivet en kvantitativ begrænsning, en angivelse af den maksimale mængde eller anden fyldestgørende oplysning, der sætter køber i stand til at overholde disse kvantitative begrænsninger.

7) Oplysning, som gør det muligt at identificere sendingen eller partiet.

8) Nettoindhold, angivet i nettovolumen eller nettovægt.

§ 64. De i § 63, stk. 1, nr. 4, 5 og 6, nævnte oplysninger kan anføres i handelsdokumenterne, hvis disse kommer køber i hænde senest samtidig med leveringen, og hvis påtegningen »Bestemt til fremstilling af fødevarer/levnedsmidler, ikke til detailsalg« anføres et klart synligt sted på varens emballage eller beholder.

§ 65. Aromaer, der sælges til anvendelse i private husholdninger, skal på emballagen eller beholderen være mærket med:

1) Navn eller firmanavn samt adresse på én af følgende:

a) producenten,

b) pakkevirksomheden eller

c) en forhandler, der er etableret inden for De Europæiske Fællesskaber.

2) Enten ordet »Aroma« eller en mere specifik betegnelse eller beskrivelse af aromaen.

3) Angivelsen »Til fødevarer/levnedsmidler« eller en henvisning til den eller de fødevarer, som aromaen skal anvendes til.

4) I rækkefølge efter faldende vægt den specifikke betegnelse eller eventuelt nummer fastsat af De Europæiske Fællesskaber for de i produktet forekommende tilsætningsstoffer og andre ingredienser samt angivelse af den eller de pågældende aromaer i overensstemmelse med nr. 2.

- 5) Dato for mindste holdbarhed, jf. kap. 10.
- 6) En brugsanvisning, hvis mangel på en sådan vil kunne indebære, at aromaen ikke anvendes korrekt.
- 7) Særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter.
- 8) Oplysning, som gør det muligt at identificere sendingen eller partiet.
- 9) Nettoindhold, angivet i nettovolumen eller nettovægt.

§ 66. Med forbehold af den opregning, der skal foretages i henhold til § 63, stk. 1, nr. 4, må ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning kun anvendes for aromaer ved mærkningen af disse, hvis den aromagivende bestanddel udelukkende indeholder naturlige aromastoffer, som defineret i § 3, stk. 2, nr. 1, litra a, eller aromapræparater, som defineret i bekendtgørelse om aromaer m.m., der må anvendes til levnedsmidler.

Stk. 2. Hvis aromaens varebetegnelse indeholder en henvisning til en fødevare eller en anden aromakilde, må ordet »naturlig« eller andre ord med stort set samme betydning kun anvendes, hvis aromaandelen udelukkende eller næsten udelukkende er udskilt af den pågældende fødevare eller den pågældende aromakilde. Udskillelsen skal være sket ved egnede fysiske processer, enzymprocesser, mikrobiologiske processer eller almindeligt anvendte tilberedningsprocesser for fødevarer.

§ 67. Fødevestyrelsen kan, med henblik på at give bedst mulig oplysning om eventuel anvendelse af aromaer i fødevarer, træffe bestemmelse om yderligere mærkning af aromaer eller visse grupper heraf, og om yderligere mærkning af fødevarer, der indeholder sådanne stoffer.

Kapitel 19

Mærkning af fødevarer behandlet med ioniserende stråling

§ 68. Bestrålede fødevarer og bestrålede fødevaringredienser, som er omfattet af bekendtgørelse om fremstilling, markedsføring og indførsel af fødevarer og fødevaringredienser, der er behandlet med ioniserende stråling (bestrålingsbekendtgørelsen), og som er beregnet til salg til den endelige forbruger og til storkøkkener, skal i forbindelse med varebetegnelsen være forsynet med en af følgende oplysninger:

- 1) »Bestrålet«,
- 2) »Strålekonserveret« eller

3) »Behandlet med ioniserende stråling«.

Stk. 2. Hvis en bestrålet fødevarer ingrediens indgår i en fødevarer, skal fødevareren mærkes med oplysning om behandlingen som nævnt i stk. 1. Oplysningen skal anføres i ingredienslisten i tilknytning til den ingrediens, der er bestrålet.

Stk. 3. Oplysning om bestrålingen, jf. stk. 1, skal anføres for en bestrålet ingrediens, der indgår i en sammensat ingrediens, uanset om den bestrålede ingrediens eller den sammensatte ingrediens, hvori den indgår, udgør mindre end 2% af færdigvaren.

Stk. 4. Ved produkter, der sælges i løs vægt, skal oplysning om behandlingen som nævnt i stk. 1 anføres sammen med varebetegnelsen på et skilt i umiddelbar nærhed af produktet.

§ 69. Fødevarer, som ikke er beregnet til salg til den endelige forbruger eller storkøkkener, skal være forsynet med

1) oplysning om foretaget bestråling både for produkter, der som selvstændige produkter er behandlet med ioniserende stråling, og for bestrålede ingredienser, der indgår i ikke-bestrålede produkter, og

2) navn og adresse på bestrålingsanlægget eller dets registreringsnummer.

§ 70. Oplysning om foretaget bestråling skal altid fremgå af de dokumenter, der ledsager eller vedrører de bestrålede fødevarer.

Kapitel 20

Forbud mod at betegne en fødevarer som egnet for diabetikere

§ 71. Når en fødevarer udbydes til salg, er det forbudt at betegne den som egnet for diabetikere.

Kapitel 21

Markedsføring og mærkning af nye fødevarer og nye fødevarer ingredienser (»novel foods«) og genetisk modificerede fødevarer

§ 72. Markedsføring og mærkning af nye fødevarer og nye fødevarer ingredienser skal ske i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye fødevarer og nye fødevarer ingredienser. Markedsføring og mærkning af genetisk modificerede fødevarer skal ske i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer og Europa-Parlamentets og Rådets

forordning 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF.

Stk. 2. Nye fødevarer, nye fødevaringredienser og genetisk modificerede fødevarer, jf. stk. 1, skal mærkes i henhold til reglerne i de i stk. 1 nævnte forordninger.

Stk. 3. Ikke-færdigpakkede nye fødevarer er omfattet af bestemmelserne om supplerende mærkning i stk. 1 og 2. Det samme gælder nye fødevaringredienser, som indgår i ikke færdigpakkede fødevarer. I tidligere omsætningsled end ved salg til forbrugerne kan oplysningerne gives i handelsdokumenter eller ved mærkning af engroseballage. Ved salg til forbrugerne gives oplysningerne i form af tydelig skiltning i umiddelbar nærhed af den pågældende fødevare eller på anden måde, der kan ligestilles hermed. Ved salg på restaurant eller lignende kan oplysningerne gives i menukort eller i form af mundtlig orientering på forespørgsel.

Stk. 4. Ikke-færdigpakkede genetisk modificerede fødevarer, jf. stk. 1, skal markedsføres og mærkes i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte forordninger.

Kapitel 22

Mærkningskrav på udskårne ostestykker, der ikke er færdigpakkede

§ 73. Ved udskårne ostestykker, der ikke er færdigpakkede, forstås ostestykker, der

- 1) udskæres forud for salget i detailbutikken, hvor salget foregår,
- 2) indsvøbes i tynd film,
- 3) sælges over disk ved personlig betjening, og
- 4) først færdigpakkes i forbindelse med salget.

Stk. 2. For udskårne ostestykker, jf. stk. 1, skal følgende oplysninger fremgå enten af et skilt ved ostestykkerne, eller af et mærke, som påsættes den film, ostestykkerne er indsvøbt i, jf. dog stk. 4:

- 1) Gennemsnitsindholdet af totalfedt (angives i pct.) i henhold til de til enhver tid gældende regler om næringsdeklaration m.v. af færdigpakkede fødevarer.
- 2) »Fremstillet af rå mælk«, hvis dette er tilfældet.

3) Varebetegnelse, betegnelse efter konsistens og modning eller karakteristikonavn.

4) Oprindelsessted, hvis undladelse heraf vil kunne vildlede.

5) Ingrediensliste, hvis osten ikke er omfattet af § 21, stk. 1, nr. 4.

Stk. 3. For umodnet blød ost og frisk blød ost omfattet af stk. 1 skal oplysningerne i stk. 2 suppleres med følgende oplysninger, der skal fremgå af et mærke, som påsættes den film, ostestykkerne er indsvøbt i:

1) Holdbarhedsdato.

2) Opbevaringsforskrifter.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 2, skal udskårne ostestykker, jf. stk. 1, altid mærkes med indhold af allergene ingredienser, angivet i bilag 5.

Stk. 5. Detailbutikken skal for udskårne ostestykker, jf. stk. 1, kunne oplyse navn eller firmanavn på enten producent, pakkevirksomhed eller forhandler, der er etableret indenfor EU.

Kapitel 23

Markedsføring og mærkning af fiskerivarer og akvakulturprodukter

§ 74. Markedsføring og mærkning af fiskerivarer og akvakulturprodukter skal ske i overensstemmelse med kapitel 2, artikel 4, i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter, som gennemført i Kommissionens forordning (EF) nr. 2065/2001 af 22. oktober 2001.

Kapitel 24

Vildlednings- og anprisningsbestemmelser

§ 75. Det er forbudt i forbindelse med markedsføring af fødevarer at give indtryk af, at en fødevarer har særlige egenskaber, når alle lignende fødevarer har eller efter lovgivningen skal have tilsvarende egenskaber.

§ 76. Det er forbudt ved mærkning, reklamer m.v., at anvende

1) angivelser om, at fødevarer er anbefalet af læger, eller at indtagelse af den pågældende fødevarer kan forebygge, lindre eller have gavnlige virkninger på sygdomme eller sygdomssymptomer, eller

2) angivelser, der er egnet til at vække eller udnytte angstfølelser hos forbrugerne.

Afsnit VII

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

Kapitel 25

Straffebestemmelser

§ 77. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 1-5, § 8, §§ 10-20, § 22-28, §§ 31-34, §§ 36-39, §§ 41-66, §§ 68-71, § 73, stk. 2-4 eller §§ 75 - 76 i denne bekendtgørelse eller afgørelser truffet i henhold til bekendtgørelsen.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der overtræder §72, § 74 eller de deri nævnte forordninger.

Stk. 3. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået med forsæt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare derfor eller

2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 26

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 78. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Kakao-, chokolade- og vekaovarer, som inden den 3. august 2003 er fremstillet og mærket i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 54 af 27. januar 1987 om kakao-, chokolade- og vekaovarer, må markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.

Stk. 3. Sukker, som før den 11. juli 2003 er fremstillet i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 27 af 20. januar 1977 om visse former for sukker, kan markedsføres, indtil lagrene er opbrugt, hvis produkterne inden den 12. juli 2004 er mærket i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 27 af 20. januar 1977 om visse former for sukker.

Stk. 4. Honning, som før den 31. juli 2003 er fremstillet i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 343 af 4. juli 1978 om honning, kan markedsføres, indtil lagrene er opbrugt, såfremt disse produkter inden den 1. august 2004 er mærket i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 343 af 4. juli 1978 om honning.

Stk. 5. Produkter, der ikke opfylder kravene, som anført under kategoribetegnelsen for kød, jf. bilag 1, men som er mærket før den 1. juli 2003, må sælges, indtil lagrene er tømt.

Stk. 6. Produkter, som ikke opfylder kravene som anført i § 10, stk. 1, nr. 11, § 27, stk. 2 og § 46 i denne bekendtgørelse, men som er mærket før den 1. juli 2004, må sælges, indtil lagrene er tømt.

Stk. 7. Sukkervarer med en nettovægt under 50 g, som ikke opfylder kravet som anført i § 33, og som er mærket før den 1. april 2004 må sælges, indtil lagrene er opbrugt. Dette gælder dog ikke kakao-, chokolade- og vekaovarer, jf. begrebets definition i bekendtgørelse om Kakao-, chokolade- og vekaovarer.

Stk. 8. Produkter, som ikke opfylder kravene i § 56, stk. 3, men som er fremstillet og mærket inden den 27. januar 2006, må markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.

Stk. 9. Produkter, som ikke opfylder kravet om mærkning, hvis aspartamacesulfamsalt, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, og § 25 stk. 3, men som er fremstillet og mærket inden den 29. juli 2005, må markedsføres indtil den 29. januar 2006.

Stk. 10. Produkter, som ikke opfylder kravene som anført i § 26, stk. 2, samt bilag 6, men som er fremstillet og mærket inden den 20. maj 2006, må markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.

Stk. 11. Produkter, som ikke opfylder kravene om mærkning med indhold af allergene ingredienser som angivet i bilag 5, jf. § 10, stk. 1, nr. 3 og § 10, stk. 2, kan uanset bestemmelserne i § 17, stk. 4, § 18, stk. 2, sidste punktum, § 21, stk. 1, nr. 5 og stk. 2, § 23, stk. 3, hvis de er fremstillet og mærket inden den 25. november 2005, markedsføres indtil lagrene er opbrugte.

Stk. 12. Produkter, som ikke opfylder kravene i § 20, stk. 1, nr. 3, men som opfylder kravene i § 20, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 530 af 18. juni 2003 om mærkning m.v. af fødevarer, og som er fremstillet og mærket inden den 25. november 2005, kan markedsføres indtil lagrene er opbrugt.

Stk. 13. Produkter, som ikke opfylder kravene i § 23, stk. 2, men som opfylder kravene i § 23, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 530 af 18. juni 2003 om mærkning m.v. af fødevarer, og som er fremstillet og mærket inden den 25. november 2005, kan markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.

Stk. 14. Produkter, som ikke opfylder kravene § 21, stk. 1, nr. 5, med hensyn til mærkning med allergene stoffer, jf. § 10, stk. 2, og som er fremstillet og mærket inden den 25. november 2005, må markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.

Stk. 15. Bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2004 om mærkning m.v. af fødevarer ophæves.

Fødevarestyrelsen, den 14. december 2005

Anders Munk Jensen

/Lars Aslo - Petersen

Bilag 1

Kategorier af ingredienser, for hvilke angivelse af kategorien kan erstatte angivelse af den specifikke betegnelse, jf. § 18

Definition	Kategoribetegnelse
Raffinerede olier, bortset fra olivenolie	»Olie«, suppleret med <ul style="list-style-type: none">- Enten benævnelsen »vegetabilsk«/»plante« eller »animalsk«/»dyrisk«- Eller angivelse af den specifikke vegetabilske eller animalske oprindelse Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af en hærdet olie
Raffinerede fedtstoffer	»Fedtstof«, suppleret med <ul style="list-style-type: none">- Enten benævnelsen »vegetabilsk«/»plante« eller »animalsk«/»dyrisk«- Eller angivelse af den specifikke vegetabilske eller animalske oprindelse Benævnelsen »hærdet« skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof
Blandinger af mel, der hidrører fra	»Mel«, fulgt af en opregning af de

Definition	Kategoribetegnelse
to eller flere kornsorter	kornsorter, det hidrører fra, opstillet efter faldende vægt
Uforarbejdet stivelse og stivelse, der er modificeret ved fysiske processer eller ved hjælp af enzymer	»Stivelse«, suppleret med en oplysning om ingrediensens specifikke vegetabiliske oprindelse, hvis ingrediensen kan indeholde gluten
Enhver fiskeart, hvor fisken indgår som ingrediens i en anden fødevare og med forbehold af, at betegnelsen og præsentationsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt fiskeart	»Fisk«
Alle ostetyper, når osten eller osteblandingen indgår som ingrediens i en anden fødevare og med forbehold af, at betegnelsen og præsentationsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt type ost	»Ost«
Alle krydderier, der ikke overstiger 2 pct. af fødevarens vægt	»Krydderi(er) « eller »krydderiblandinger«
Alle krydderurter eller dele af krydderurter, der ikke overstiger 2 pct. af fødevarens vægt	»Krydderurt(er)« eller »blandinger af krydderurter«
Alle former for gummiprodukter, der anvendes til fremstilling af gummibase til tyggegummi	»Gummibase«
Rasp af enhver oprindelse	»Rasp«
Alle kategorier af saccharose	»Sukker«
Vandfri dextrose eller dextrosemonohydrat	»Dextrose«
Glucosesirup og dehydreret glucosesirup	»Glucosesirup«
Alle mælkeproteiner (kasein, kaseinat og valleprotein) samt blandinger heraf	»Mælkeprotein«
Presset kakaosmør, expellerkakaosmør eller raffineret kakaosmør	»Kakaosmør«
Alle vinarter, som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 1493/99	»Vin«

<p>Definition</p> <p>Skeletmuskulatur af pattedyr og fugle, der er anerkendt som egnet til konsum, inklusive det naturligt indeholdte eller omliggende væv, med et indhold af fedt og bindevæv, der ikke overstiger de værdier, som er fastsat nedenfor, når kødet udgør en ingrediens i en anden fødevare. Mellemgulv og tyggemuskl er skeletmuskulatur, mens hjerte, tunge, andre muskler i hovedet end tyggemuskl er, forknæled, haseled og hale ikke er det. Denne definition omfatter ikke produkter, der er omfattet af Fællesskabets definition af »maskinsepareret kød«.</p> <p>Maksimumsgrænser for indhold af fedt og af bindevæv for ingredienser, der betegnes med kategorien »kød«.</p>			<p>Kategoribetegnelse</p> <p>»Kød«, hvor det samtidig angives, hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra.</p>
Art	Fedt (%)	Bindevæv ⁽¹⁾ (%)	
Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr	25	25	
Svin	30	25	
Fugle og kaniner	15	10	

Definition	Kategoribetegnelse
⁽¹⁾ Indholdet af bindevæv beregnes ud fra forholdet mellem kollagenindholdet og kødproteinindholdet. Kollagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet.	
Når disse maksimumsgrænser for fedt og/eller bindevæv overskrides, og alle andre kriterier for definitionen af »kød« er overholdt, skal indholdet af »kød« følgelig justeres nedad, og ingredienslisten skal, foruden betegnelsen »kød«, omfatte angivelse af fedtindhold/bindevævsindholdet.	

Bilag 2

Kategoribetegnelser for tilsætningsstoffer, som skal benyttes ved mærkning af færdigpakkede fødevarer, jf. § 19

Antiklumpningsmiddel
 Antioxidant
 Drivgas
 Emulgator
 Farvestof
 Fortykningsmiddel
 Fugtighedsbevarende middel
 Fyldemiddel
 Geleringsmiddel
 Hævemiddel
 Konserveringsstof/konserveringsmiddel
 Konsistensmiddel
 Melbehandlingsmiddel
 Modifieret stivelse¹⁾
 Overfladebehandlingsmiddel

Skumdæmpningsmiddel
Smagsforstærker
Smeltesalt²⁾
Stabilisator
Surhedsregulerende middel
Syre
Sødestof
Vitamin
Mineral

1) Der kræves ikke angivelse af den specifikke betegnelse. Hvis ingrediensen kan indeholde gluten, skal kategoribetegnelsen dog suppleres med en oplysning om ingrediensens specifikke vegetabiliske oprindelse.

2) Udelukkende for så vidt angår smelteost og produkter fremstillet af smelteost.

Bilag 3

Alkoholbestemmelse og tolerancer, jf. § 32

- 1) Alkoholindholdet bestemmes ved 20°C.
- 2) De tolerancer, udtrykt i absolutte værdier, som tillades ved angivelse af alkoholindholdet, er følgende:
 - a) Drikkevarer, som ikke er nævnt i det følgende: 0,3 % vol.
 - b) Øl med et alkoholindhold på højst 5,5 % vol og drikkevarer henhørende under position 2206.00.59 og 2206.00.89 i EU's kombinerede Nomenklatur (Toldtariffen), fremstillet af druer: 0,5 % vol.
 - c) Øl med et alkoholindhold på over 5,5 % vol og drikkevarer henhørende under position 2206.00.31 og 2206.00.39 i EU's kombinerede Nomenklatur (Toldtariffen), fremstillet af druer, cider, frugtvin og andre lignende gærede drikkevarer, fremstillet af andre frugter end druer, eventuelt perlende eller mousserende samt drikkevarer fremstillet af gæret honning: 1 % vol.
 - d) Drikkevarer med indhold af udblødte frugter eller plantedele: 1,5 % vol.
- 3) De i nr. 2 anførte tolerancer finder anvendelse under hensyn til

- nøjagtigheden af analysemetoden til bestemmelse af alkoholindholdet.
- 4) For så vidt angår produkter henhørende under 22.04 i EU's kombinerede Nomenklatur (Toldtariffen), er disses nærmere bestemmelser fastsat ved de særlige fællesskabsbestemmelser, som gælder for disse produkter.

Bilag 4

Tilsætningsstoffer, som ved overfladebehandling af citrusfrugter skal mærkes efter § 59

Natrium-o-phenylphenolat
o-Phenylphenol

Bilag 5

Allergene ingredienser, jf. § 10, stk. 1, nr. 3

1) Glutenholdige kornprodukter (dvs. hvede, rug, byg, havre, spelt, kamut eller hybridiserede stammer heraf) og produkter på basis heraf.

Følgende produkter af korn betragtes dog ikke som allergene ingredienser: Glukosesirup på basis af hvede, herunder dextrose²⁾. Maltodextriner på basis af hvede²⁾. Glukosesirup på basis af byg. Kornprodukter, der anvendes i destillater til spiritus.

2) Krebsdyr og produkter på basis af krebsdyr.

3) Æg og produkter på basis af æg.

Følgende produkter af æg betragtes dog ikke som allergene ingredienser: Lysozym (fremstillet af æg), der anvendes i vin. Albumin (fremstillet af æg), der anvendes som klaringsmiddel i vin og cider.

4) Fisk og produkter på basis af fisk.

Følgende produkter af fisk betragtes dog ikke som allergene ingredienser:
Fiskegelatine, der anvendes som bærestof for vitaminer og aromaer.
Fiskegelatine eller ægte husblas, der anvendes som klaringsmiddel i øl, cider og vin.

5) Jordnødder og produkter på basis af jordnødder.

6) Soja og produkter på basis af soja.

Følgende produkter af soja betragtes dog ikke som allergene ingredienser:
Fuldstændig raffineret sojaolie og –fedt²⁾. Naturlige blandede tocopheroler (E 306). Naturligt D-alpha-tocopherol. Naturligt D-alpha-tocopherylacetat. Naturligt D-alfa-tocopherylsuccinat hidrørende fra soja. Phytosteroler og phytosterolestere fremstillet af vegetabiliske olier hidrørende fra soja. Phytostanolestere fremstillet af vegetabiliske steroler hidrørende fra soja.

7) Mælk og produkter på basis af mælk (herunder laktose).

Følgende produkter af mælk betragtes dog ikke som allergene ingredienser:
Valle, der anvendes i destillater til spiritus. Lactitol. Mejeriprodukter (kasein), der anvendes som klaringsmiddel i cider og vin.

8) Nødder, dvs. mandel (*Amygdalus communis L.*), hasselnød (*Corylus avellana*), valnød (*Juglans regia*), akajonnød (*Anacardium occidentale*), pekannød (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), paranød (*Bertholletia excelsa*), pistacienød (*Pistacia vera*), queenslandnød (*Macadamia ternifolia*) og produkter på basis heraf.

Følgende produkter af nødder betragtes dog ikke som allergene ingredienser:
Nødder, der anvendes i destillater til spiritus. Nødder (mandler, valnødder), der anvendes (som aroma) i spiritus.

9) Selleri og produkter på basis af selleri.

Følgende produkter af selleri betragtes dog ikke som allergene ingredienser: Olie af selleriblade og olie af sellerifrø. Oleoresin af sellerifrø.

10) Sennep og produkter på basis af sennep.

Følgende produkter af sennep betragtes dog ikke som allergene ingredienser:
Sennepsolie. Olie af sennepsfrø. Oleoresin af sennepsfrø.

11) Sesamfrø og produkter på basis af sesamfrø.

12) Svovldioxid og sulfitter i koncentrationer på over 10 mg/kg eller 10 mg/liter udtrykt som SO₂.

2) Det gælder også produkter på basis heraf, forudsat forarbejdningen ikke kan tænkes at have øget allergeniciteten i forhold til den allergenicitet, EFSA skønsmæssigt har ansat for det produkt, de hidrører fra.

Bilag 6

Drikkevarer og konfekturprodukter, med indhold af glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf, der skal mærkes med indhold af lakrids, jvf. § 26, stk. 2

Fødevaretype eller –kategori	Oplysning
Konfekturprodukter eller drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsaltet heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 100 mg/kg eller 10 mg/l eller derover.	Angivelsen "indeholder lakrids" indsættes umiddelbart efter ingredienslisten, medmindre angivelsen "lakrids" i forvejen fremgår af ingredienslisten eller af det navn, produktet sælges under. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved det navn, produktet sælges under.
Konfekturprodukter, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsaltet heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 4 g/kg eller derover.	Angivelsen "indeholder lakrids - personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag" indsættes efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved det navn, produktet sælges under.
Drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsaltet heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i koncentrationer på 50 mg/l eller derover eller på 300 mg/l eller derover ved drikkevarer, der indeholder over 1,2% vol. alkohol.*	Angivelsen "indeholder lakrids - personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag" indsættes efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved det navn, produktet sælges under.
* Værdierne gælder for produkterne, som de udbydes klar til brug, eller som er	

rekonstituerede ifølge producentens anvisninger.	
---	--

Bilag 7

Indholdsfortegnelse for bekendtgørelse om mærkning m.v. af fødevarer

Afsnit I	Bekendtgørelsens område og udformning af mærkningen	§§ 1-3
	Kapitel 1 Bekendtgørelsens område	§§ 1-2
	Kapitel 2 Mærkningens udformning	§ 3
Afsnit II	Lotmærkning	§§ 4-8
Afsnit III	Mærkning af færdigpakkede fødevarer	§§ 9-46
	Kapitel 3 Bestemmelser for færdigpakkede fødevarer	§§ 9-12
	Kapitel 4 Producentnavn m.v. og oprindelsessted	§§ 13-14
	Kapitel 5 Varebetegnelse	§§ 15-16
	Kapitel 6 Angivelse af ingredienser	§§ 17-27
	Kapitel 7 Mængdeangivelse af ingredienser	§§ 28-31
	Kapitel 8 Angivelse af alkoholindhold	§ 32
	Kapitel 9 Nettoindhold	§§ 33-35
	Kapitel 10 Holdbarhedsangivelser samt særlige opbevarings- og anvendelsesforskrifter	§§ 36-41
	Kapitel 11 Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakkede dybfrosne fødevarer	§ 42
	Kapitel 12 Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakket kød og færdigpakkede kødvarer	§ 43
	Kapitel 13 Supplerende bestemmelser om mærkning af færdigpakkede fisk og fiskevarer	§§ 44-45
	Kapitel 14 Angivelse af koffeinindhold	§ 46
Afsnit IV	Mærkning af engroseballager	§§ 47-51
	Kapitel 15 Mærkning af engroseballager med dybfrosne fødevarer	§ 47

	Kapitel 16	Mærkning af engroseballager med fisk og fiskevarer	§§ 48-51
Afsnit V		Sundheds- og identifikationsmærkning	§§ 52-55
Afsnit VI		Øvrige bestemmelser om mærkning	§§ 56-76
	Kapitel 17	Mærkning af tilsætningsstoffer	§§ 56-62
	Kapitel 18	Mærkning af aromaer	§§ 63-67
	Kapitel 19	Mærkning af fødevarer behandlet med ioniserende stråling	§§ 68-70
	Kapitel 20	Forbud mod at betegne en fødevarer som egnet for diabetikere	§ 71
	Kapitel 21	Mærkning af nye fødevarer og nye fødevaringredienser («novel foods«)	§ 72
	Kapitel 22	Mærkningskrav på udskårne ostestykker, der ikke er færdigpakkede	§ 73
	Kapitel 23	Markedsføring og mærkning af fiskerivarer og akvakulturprodukter	§ 74
	Kapitel 24	Vildlednings- og anprisningsbestemmelser	§§ 75-76
Afsnit VII		Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser	§§ 77-78
	Kapitel 25	Straffebestemmelser	§ 77
	Kapitel 26	Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser	§ 78
	Bilag 1	Kategorier af ingredienser, for hvilke angivelse af kategorien kan erstatte angivelse af den specifikke betegnelse, jf. § 18.	
	Bilag 2	Kategoribetegnelser for tilsætningsstoffer, som skal benyttes ved mærkning af færdigpakkede fødevarer, jf. § 19.	
	Bilag 3	Alkoholbestemmelse og tolerancer, jf. § 32.	
	Bilag 4	Tilsætningsstoffer, som ved overfladebehandling af citrusfrugter skal mærkes efter § 59	
	Bilag 5	Ingredienser med allergen virkning, jf. § 10.	

Bilag 6 Drikkevarer og konfekturprodukter, med indhold af glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf, der skal mærkes med indhold af lakrids, jf. § 26, stk.2.

Officielle noter

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører følgende direktiver eller dele af disse:
Rådets direktiv nr. 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EF-Tidende 2000 L 109 s. 29).

Kommissionens direktiv nr. 2001/101/EF af 26. november 2001 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EF-Tidende 2001 L 310 s. 19), som ændret ved Kommissionens direktiv 2002/86/EF af 6. november 2002 (EF-Tidende L 305 s. 19).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/89/EF af 10. november 2003 om ændring af direktiv 2000/13/EF for så vidt angår angivelse af ingredienser i fødevarer (EF-tidende 2003 L 308 s.15).

Kommissionens direktiv nr. 87/250/EØF af 15. april 1987 om angivelse af alkoholindholdet i volumen ved mærkning af alkoholholdige drikkevarer bestemt til den endelige forbruger (EF-Tidende 1987 L 113 s. 57).

Kommissionens direktiv nr. 99/10/EF af 8. marts 1999 om undtagelser fra bestemmelserne i artikel 7 i Rådets direktiv 79/112/EØF, for så vidt angår mærkning af levnedsmidler (EF-Tidende 1999 L 69 s. 22).

Rådets direktiv nr. 89/396/EØF af 14. juni 1989 om angivelse af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti (EF-Tidende 1989 L 186 s. 21), som ændret ved Rådets direktiv nr. 91/238/EØF (EF-Tidende 1991 L 107 s. 50) og Rådets direktiv nr. 92/11/EØF (EF-Tidende 1992 L 65 s. 32). Rådets beslutning nr. 94/371/EF af 20. juni 1994 om særlige hygiejnebetingelser for afsætning af visse ægtyper (EF-Tidende 1994 L 168 s. 34). I bekendtgørelsen er medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 91/1274/EØF af 15. maj 1991 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for æg (EF-Tidende 1991 L 121 s. 11), som ændret ved Kommissionens forordning nr. 93/3300/EF (EF-Tidende 1993 L 296 s. 52). Ifølge

artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke den nævnte forordnings umiddelbare gyldighed i Danmark.

Rådets direktiv 2001/111/EF af 20. december 2001 om visse former for sukker bestemt til konsum (EF-Tidende 2002 L 10 s. 53), Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning (EF-Tidende 2000 L 10 s. 47), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36/EF af 23. juni 2000 om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum (EF-Tidende 2000 L 197 s. 19).

Kommissionens direktiv 2002/67/EF af 18. juli 2002 om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein (EF-Tidende 2002 L 191 s. 20).

Rådets direktiv nr. 67/427/EØF af 27. juni 1967 om anvendelse af visse konserveringsstoffer til overfladebehandling af citrusfrugter samt om kontrolforanstaltninger til påvisning og til bestemmelse af konserveringsstoffer i og på citrusfrugter (EF-Tidende nr. 148 af 11/07/1967 s. 1), Rådets direktiv nr. 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler (EF-Tidende 1989 L 40 s. 27), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 94/34/EF (EF-Tidende 1994 L 237 s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 94/35/EF af 30. juni 1994 om sødestoffer til brug i levnedsmidler (EF-Tidende 1994 L 237 s. 3).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/115/EF af 22. december 2003 om ændring af direktiv 94/35/EF om sødestoffer til brug i levnedsmidler (EF-Tidende 2004 L 024 s. 65). Kommissionens direktiv nr. 94/54/EF af 18. november 1994 om angivelse på mærkningen af bestemte levnedsmidler af andre obligatoriske oplysninger end dem, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF (EF-Tidende 1994 L 300 s. 14), som ændret ved Rådets direktiv nr. 96/21/EF (EF-Tidende 1996 L 88 s. 5). Kommissionens direktiv nr. 2004/77/EF af 29. april 2004 om ændring af direktiv 94/54/EF for så vidt angår mærkning af visse levnedsmidler (EF-Tidende 2004 L 162 s. 76). Rådets direktiv nr. 88/344/EØF af 13. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser (EF-Tidende 1988 L 157 s. 28).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/114/EF af 22. december 2003 om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (EF-Tidende 2004 L 024 side 58).

Rådets direktiv nr. 88/388/EØF af 22. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aromaer, som må anvendes i levnedsmidler, og om udgangsmateriale til fremstilling af disse (EF-Tidende 1988 L 184 s. 61), Kommissionens direktiv nr. 91/71/EØF af 16. januar 1991 der supplerer Rådets direktiv 88/388/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aromaer, som må anvendes i levnedsmidler, og om udgangsmateriale til fremstilling af disse (EF-Tidende 1991 L 42 s. 25).

Rådets direktiv nr. 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse

af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler (EF-Tidende 1989 L 40 s. 34).

Rådets direktiv nr. 99/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling (EF-Tidende 1999 L 66 s. 16).

Bekendtgørelsen supplerer endvidere bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EU-Tidende 2004, L 139, s 55), som berigtiget den 25. juni 2004 (EU-Tidende, L 226, s. 22) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol med animalske produkter til konsum (EU-Tidende, L 139, s. 206), som berigtiget den 25. juni 2004 (EU-Tidende 2004, L 226, s. 83) samt indeholder gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med gennemførelses- og overgangsbestemmelserne til disse.